

RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČEREPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

INŠPEKTORAT ZA JAVNI SEKTOR

Številka: P-11/14-7
Datum: 16. 10. 2014

24. 10. 2014		0200B
Prejeto:		Sig. znak:
Vredn.:	/	Priloge:
Številka zadeve: 0610-309/2013/28		
Vrednost:		

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence, ki jo zastopa direktor Andrej Krašek, na seji 16. oktobra 2014

sklenilo:

Pobuda za rešitev spora glede pristojnosti med Vrhovnim sodiščem in Ministrstvom za notranje zadeve, Inšpektoratom za javni sektor, se zavrže.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Pobudnica navaja, da je izdala odločbo, zoper katero je družba PRO PLUS, d. o. o., Ljubljana, sprožila postopek sodnega varstva pred Vrhovnim sodiščem, ki se je končal z zavrnitveno sodbo št. G 7/2013 z dne 3. 12. 2013.¹ V isti zadevi je kasneje prejela obvestilo o najavljenem inšpekcijskem nadzoru Ministrstva za notranje zadeve, Inšpektorata za javni sektor, v zvezi s pregledom dokumentacije. Pobudnica ocenjuje, da želi upravni inšpektorat presoјati procesno zakonitost dejanj v konkretnem in posamičnem postopku, kar v obravnavanem primeru sodi v pristojnost Vrhovnega sodišča. Zato predlaga, naj Ustavno sodišče odloči o sporu glede pristojnosti med navedenima organoma.

¹ Z 10. 8. 2013 je pristojnost za odločanje v novih postopkih sodnega varstva zoper odločbe pobudnice prevzelo Upravno sodišče, postopki, začeti pred tem datumom, pa so se dokončali pred Vrhovnim sodiščem (šesti, osmi in deveti odstavek 48. člena Zakona o sodiščih, Uradni list RS, št. 94/07 - uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 33/11 in 63/13 - ZS).

B.

2. Ustavno sodišče je na podlagi osme alineje prvega odstavka 160. člena Ustave pristojno, da odloča o sporih glede pristojnosti med sodišči in drugimi državnimi organi. Spor glede pristojnosti je lahko pozitivni kompetenčni spor – kadar dva organa ali več organov zatrjuje pristojnost za odločanje o posamezni zadevi (prvi odstavek 61. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS), ali negativni kompetenčni spor – kadar dva organa ali več organov zavrača pristojnost za odločanje o posamezni zadevi (drugi odstavek 61. člena ZUstS). Po tretjem odstavku 61. člena ZUstS lahko pobudo za rešitev spora glede pristojnosti vložijo tudi stranka v postopku, zaradi katerega je prišlo do spora glede pristojnosti.

3. Postopek, zaradi katerega naj bi prišlo do spora glede pristojnosti, je postopek upravne inšpekcije, v katerem ima položaj stranke zavezanec (četrti odstavek 24. člena v zvezi s petim in šestim odstavkom 3. člena Zakona o inšpekcijskem nadzoru, Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14 – ZIN), to je pobudnica. Upravnemu inšpektorju mora namreč že med postopkom upravne inšpekcije zagotoviti pogoje za delo in potrebne informacije², po opravljenem nadzoru pa ji lahko upravni inšpektor (konkretno njenemu predstojniku in uradnim osebam, ki so odločale v konkretnih postopkih) odredi ukrepe, ki jih določajo členi od 307a do 307f Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13 – v nadaljevanju ZUP).

4. V postopku sodnega varstva zoper odločbe pobudnice sodišče zagotavlja sodno varstvo pravic in pravnih koristi podjetij proti odločitvam in dejanjem organa, ki je pristojen za varstvo konkurence (1. člen Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence, Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12 in 33/14 – v nadaljevanju ZPOmK-1, v zvezi z drugim odstavkom 54. člena ZPOmK-1 ter s 1. členom Zakona o upravnem sporu, Uradni list RS, št. 105/06, 62/10 in 109/12 – v nadaljevanju ZUS-1). Postopek sodnega varstva pred sodiščem je namenjen varstvu zakonitosti odločb pobudnice, s katerimi se posega v pravni položaj podjetij na trgu (primerjaj prvi odstavek 2. člena ZUS-1). Zato so ukrepi sodišča naperjeni zoper upravne akte kot take in ne zoper upravne organe, ki so jih izdali.

² Drugi odstavek 307. člena ZUP določa, da ima upravni inšpektor pravico do vstopa v prostore organa in pravico do vpogleda v dokumentacijo, ki se nanaša na upravne postopke in upravno poslovanje, vključno s tajnimi podatki, osebnimi podatki, poslovnimi skrivnostmi, davčnimi lajnostmi in drugimi varovanimi podatki. Organ mora upravnemu inšpektorju zagotoviti pogoje za delo in potrebne informacije.

5. V postopku upravne inšpekcije upravni inšpektor opravlja nadzor nad izvajanjem ZUP in drugih zakonov, ki urejajo upravne postopke (prvi odstavek 307. člena ZUP). Tako opredeljena stvarna pristojnost upravnega inšpektorja je široka. Bila bi neopredeljena, če te določbe ne bi brali skupaj z določbami, ki opredeljujejo ukrepe upravnega inšpektorja. Upravni inšpektor lahko organu odredi, da se ugotovljene nezakonitosti odpravijo v roku, ki ga določi (307. a člen ZUP), uradni osebi ob določenih pogojih odredi, da se ponovno udeleži usposabljanja za vodenje in odločanje v upravnem postopku (prvi odstavek 307. b člena ZUP), predstojniku organa odredi, da oseba, ki ne izpolnjuje pogojev iz 31. člena ZUP, preneha z vodenjem postopka oziroma odločanjem v upravnih zadevah in zagotovi, da bo vodenje postopka in odločanje takoj prevzela druga uradna oseba, ki izpolnjuje zahtevane pogoje (prvi in drugi odstavek 307. c člena ZUP); zoper uradno osebo, ki je vodila ali odločala v postopku, lahko predlaga uvedbo disciplinskega postopka (307. č člen ZUP), zoper uradno ali drugo osebo lahko vloži kazensko ovadbo, če ugotovi, da ima njeno dejanje v konkretni upravni zadevi znake kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti (307. d člen ZUP), in predstojniku organa lahko odredi, da v določenem roku odpravi nezakonitosti oziroma izvede druge ukrepe (prvi odstavek 307. f člena ZUP). Navedeni ukrepi opredeljujejo in omejujejo stvarno pristojnost upravnega inšpektorja. Drugače kot v postopku sodnega varstva pred sodiščem so naperjeni zoper nadzirani organ, njegovega predstojnika in uradne osebe organa, ki so odločale v konkretnih postopkih.

6. Po zatrjevanju pobudnice obstaja nevarnost, da se bo inšpekcijski nadzor nanašal na preverjanje pravilnosti vodenja konkretnega upravnega postopka v navedeni zadevi, ki ga je že preverjalo Vrhovno sodišče. Skrb pobudnice ni utemeljena, saj se glede na navedeno z inšpekcijskim nadzorom ne preverja materialnopravne in procesnopravne zakonitosti ter pravilnosti ugotovljenega dejanskega stanja v odločbi pobudnice. Ustavno sodišče je tudi že sprejelo stališče, da inšpektorji nimajo pooblastila preverjati, kako je pobudnica opravila določeno preiskavo za namen ugotavljanja kršitev ZPOMK-1. Zakonskih pristojnosti za tak nadzor inšpektorji nimajo. Bilo bi protiustavno, če bi jih imeli. Poseganje v posamične pravne postopke mimo hierarhično strukturiranega sistema pravnih sredstev bi bilo namreč v neskladju z 2. členom Ustave (primerjaj sklep Ustavnega sodišča št. U-I-92/12 z dne 10. 10. 2013, Uradni list RS, št. 89/13). Zoper odločitve upravnega inšpektorja je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu, v katerem je mogoče uveljavljati tudi ugovore ustavnopravne narave.

7. Ker se z upravno inšpekcijo ni poseglo v pristojnost sodišča niti se mu je ni prevzelo, ni izpolnjena procesna predpostavka za odločanje Ustavnega sodišča o sporu glede pristojnosti. Zato je Ustavno sodišče pobudo zavrglo.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 25. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS in četrte alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika

RS
US

Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 65/10 in 56/11) v sestavi: podpredsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar in Jan Zobec. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Podpredsednica